

givne Embedsmænd, og han finder, at de ved dette deres Forhold have overtraadt deres Pligt, da har han uopholdelig, efterat Overfridelsen er bleven ham bekendt, at sørge for, at den, ved hvis Forseelse Overfridelsen har fundet Sted, drages til Ansvar. Undlader han dette, har han selv at bære Ansvaret for Overfridelsen.

§ 7.

Finder Ministeren, at Vedkommende ikke have gjort sig skyldige i nogen Forseelse ved uden hans Samtykke at overskrive den bevilgede Udgiftspost, da har han at gaae frem paa den i § 2 fassatte Maade. Men dersom Tillægsbevillingsloven eller den provisoriske Lov ikke vinder Rigsdagens Samtykke, da er den, ved hvem Overfridelsen er bleven bevirket, forpligtet til at erstatte Statskassen den Sum, hvortil Overfridelsen beløber sig, og kan desuden idømmes passende Straf efter Domstolenes Skjøn. Undlader Ministeren at træffe de fornødne Foranstaltninger hertil i 4 Uger, efterat Rigsdagen har nægtet sit Samtykke til Overfridelsen, da bærer han selv Ansvaret for den, ganske som om han selv havde besluttet den.

§ 8.

Har Ministeren ved Efterladenhed i Tilfælde været Varsag i, at den begaaede Over-

fridelse, hvortil Rigsdagen nægter sit Samtykke, eller som han selv finder at have været pligtstridig, ikke enten heelt eller deelviis er bleven forhindret, da er han forpligtet til at erstatte Kongerigets Finantser det Tab, som han maatte have paasført dem, og kan ders hos efter Forseelsens Beskaffenhed idømmes Bøde.

§ 9.

For Udbetalingen af de Summer, hvormed de af Rigsraadet bevilgede Bidrag fra Kongeriget til Monarchiet maatte overskrive de af Rigsdagen i saa Henseende bevilgede Beløb, kan Ministeriet ikke drages til Ansvar.

§ 10.

Dersom en Lov, der indeholder Bestemmelser om Udgifter, tillige fassætter, at disse med Hensyn til det indeværende eller kommende Finantsaar kunne udbetales, da har saadan Fastsættelse samme Betydning, som om den var optagen i selve Finantsloven for vedkommende Aar.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft fra 1ste April 1858.

Rotwill.

M. Andersen.